

JAK TO VIDĚT TATĚNEK, JAK MAMINKA - 1

Ášter 1/2, 28 duben 2015

Určitě hodně z vás zná staťký vtip, kdy tete zápisy ze dvou deníků: ona je zoufalá, neb on pševněly, nařvaný, zádumčivý, nemluvný... a tak se drásá výtkami, co provedla, a on se s ní urtí, ale docela stoprocen urtí chce rozejít... snaží se mu vřemotně vyhovět. Udělá báje nou veštmí, pšvedve pšimí hurisk Popševě svými obavami a depkami pštránek... On nadržsne jen krátké konstatování: Sparta prohrála, věa byla super a sex ještrá víc...

Nařla jsem prima knižku, kde je podobným stylem popisováno jedno mladé manželství. Neodolám, a kousek z ní vám dnes "obtisknu":

(Pro jednodušší určení, kdo co psal, je to nadepsáno znaky - pro ženu, pro muža)

Úklid aneb fatální selhání evoluce Je jen pár věnností, ke kterým mám bytostný odpor a které odmítám vykonávat. Dáší má domácí kvašení sádla, ten smrad nevyvtráte nejmí mášic, posedávání s ostatními matkami na pškovišti, kde se pravidelně dozvídám, jak jsem mizerná matka (ne, a bych to nevřla, ale nemusí mi to pšipomínat cizí lidi), a pak úklid. Ten mi vadí ze všeho nejvíc. Jde totiž o naprosto nesmyslnou a marnou věnnost a tím já se ze zásady vyhýbám. Máte se snažit sebevíc, ale v domácnosti obývané dvěma psy, jednou kočkou a jedním umělecky nadaným batoletem (pošmárá, co má a na co dosáhne) se pošádek udržet nedá. Zvěci chlupy se z nějakého záhadného důvodu vyskytují snad i v jogurtech. Nejdív jsem pšemýšlela, jestli nemám zařalovat mlékárny, a vyrábějí zmetky plně chlupě, ale pšmi blišim ohledání jsem zjistila, a jde nejšastěji o srst našeho Haryka. Jeho chlupy jsou nezaměnitelné, vždy do poloviny černé a pak bílé, takže bych u soudu asi nevyhrála. Navíc pokud s vámi ije malé dítě, vyskakují na vás kostičky lega na nejméně pravděpodobných místech, třeba ve sprše, v troubě nebo v nudlové polévce. Nemluvě o tom, a naše dcera pravidelně pošádá výpravy po městě se všemi svými plyšky, jejich pošet si netroufám odhadnout. Ale pšmi cestě na záchod potkám v nejméně dva slony, tři kočky a deset jiných oblud. I když řádně nekupuju, množí se u nás doma geometrickou šmací. Sama k životu pošebuju spoustu šasopisů, novin a dalších nesmyslných papírů. Plus zhruba dvě štěpadesát kabelek, které je taky nutné někde skladovat. Uznejte sami, a s tímhle materiálem (ššením domácnosti) se pošádek prostě udržet nedá. Tak poš bych mála vyvíjet zbytešnou aktivitu? Celý život jsem si vystála s hromádkovým systémem. Když něco hledám, leží to v konkrétní části konkrétní hromady věcí, takže nevidím důvod, poš sváž pšístup k němu. Navíc jsem nedávno šetla, a děti ijiící v ne zrovna vypiglované domácnosti mají mnohem lepšší imunitu a méně alergií. A co bych pro své malé zlatíško neudělala, a? x x x x x x

Bože, oni vás vykradilil! vykřikla moje matka, když jsem jí k nám pošmívedl poprvé na návštěvu. Na první pohled to tak skutečně vypadalo. Na zemi ležely poházené kabelky, z nichž trřely kapesníčky, šasopisy a neřahve s vodou, a okolo nich se válely boty, ponožky, kalhotky, bundy a kousek od psí misky s granulemi se povalovala peněženka mojí šeny. Jako ukřivaný Spartakus visely na otevřených dveřích do dětského pokoje školiky šaty. Byl to jistě hršostřný pohled. Tedy pro někoho, kdo nešije s mojí manželkou. Nohou jsem matce umetl mezi poháženými věcmi cestičku (okolo které se vytvořily zhruba pšmetrové závěje) a uvažil jí kafe. Tedy hned potom, co jsem z jídelního stolu smetl hromadu novin, okoralých šenek, vyhodil šmi šnilá rajšata a ševněly vzbudit manželku. Myslím, a ten den jí má matka pošestala zbořovat a od té doby jí prostě jenomš; respektuje. Má š starší bratr má pošný problém. Šije v úklidovém pekle. Jeho manželka luxuje dvakrát denně a kašdý věšutírá prach. Když si chceme, nedejše, otevřít skleničku vína, musíme šrolovat v kuchyni koberec a schovat ubrus, poš bychom šurš; něco vylíilil. Zdá se, a evoluce v tomto pššpadě fatálně selhala. Podle všech výzkumů, které jsem provedl mezi svými známými, jsou šeny v pššstupu k úklidu buš jako moje manželka, nebo jako pošvřagová. Nic mezi. Co s tím? Pochopil jsem, a jsou mužš, kteří pošádek pošelce pošřadují za a jiných nátlakových pššobů, a potom ti, kteří zahanbují naše šilnějš; šhavlí a zašnou uklízet sami. A co jš? Uzavřel jsem s manželkou dohodu, a když mi koupí smeták, šavo a jar a pšmi vytírání podlahy zvedne nohy, budu uklízet já. Ne, váně. Jednou za štrnáct dnů uklízím já a jednou si zase moje manželka zaplatí šešnu na úklid. Poš se kvřli pár centimetrů smetl na podlaze hádat, a? A když náhodou jeden z nás zapomene, prostě si na podlaze odhrnu cestičku.

no, tak strašné to tam snad asi není.... :-)

Protože jsme u dlouho neměli žádnou soutěž - pochopitelně, o ceny - tak ji tímto dnes zahajují. Soutěž nejlepší krátký text na téma, zadané vždy tou jednou právě publikovanou kapitolou. Budou ukázky třeba, soutěží proto o nějaké knížky!

Své texty pošlete e-mailem na adresu daniela zavináč kudlanka.cz. Poté bude uveřejněn a budete bodovat, jak se vám líbí. Ten u vás nejúspěšněji vyhraje návod, Jak přeměnit manželství!

Nezapomeňte proto uvést své jméno a adresu...

Takže soutěží otázka č. 1: jak se daří organizovat úklid u vás doma?